

Sågas ur en liknande håll Placeras på plats Varierande höjd – varierande uttryck

REST LANDSKAP

Bron är sammanhang
Tallbarr lägger sig i de grå hållars linjer och sprickor. Tallarnas röda stockar resar sig från grunden. I sprickorna mellan däckets betongplattor lägger sig även barr, och räckets roströda stål är som tallarnas grenar.

Bron blir en direkt fortsättning av klippan. Dess färger, tyngd, textur, ljud och karga känsla smälter ihop och förenar klipporna på båda sidor av vattnet.

VISUALISERING
BRO

Idé

Den nya huvudentrén till Tyresta Nationalpark är ett förlopp, en rörelse genom ett landskap som ändrar sig från kulturlandskap till ett allt mer oberört naturområde. Bron över Nyforsviken är en integrerad del av detta förlopp.

Därför ser det ut som om allt redan var där. Växter och träd, detaljer, ytor och kanter. Även bron. Allt nytt är endast tillfört för att stärka och betona det befintliga. Alla befintliga kvaliteter, förstärks och förädlas, anpassas och förbättras. Ingreppen är minimala och bygger på en detaljerad och grundlig förståelse för de befintliga kvaliteterna. Våldigt lite behövs för att skapa det sammanhang som fattas.

Markörer och skyltar

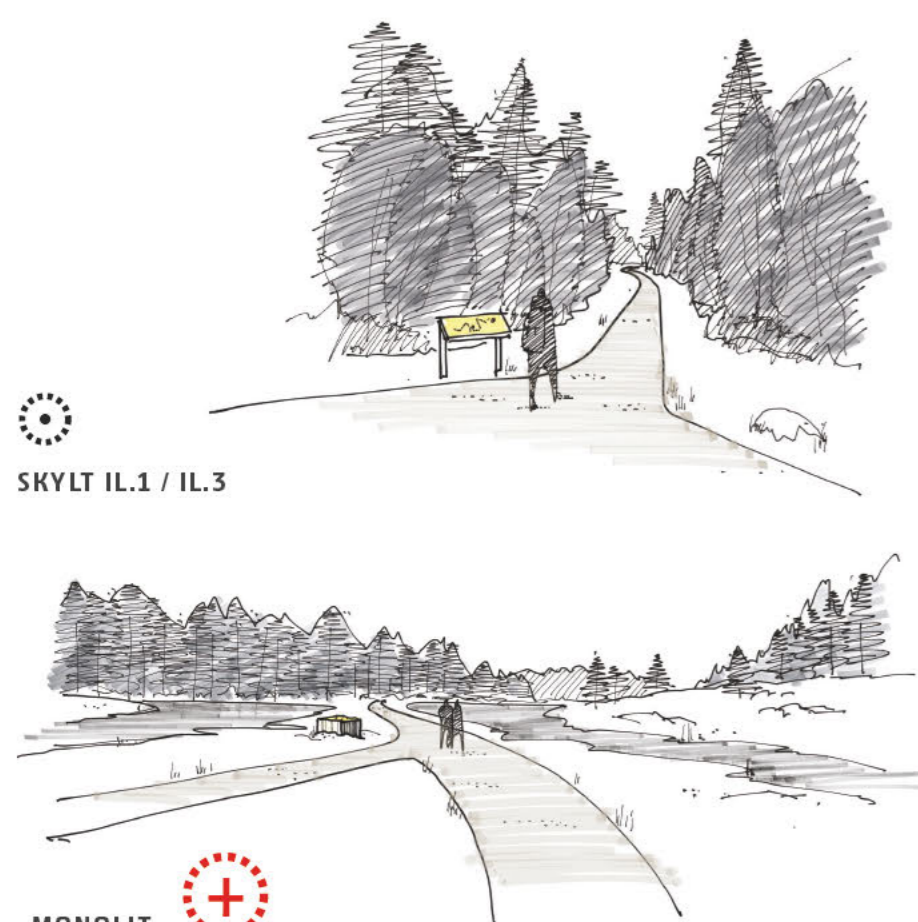
En räckta monoliter ställs som markörer längs rutten. Dessa är tillverkade av – samtidigt som de reser sig ur – sprickdalslandskapets hållar. Markörernas ovasidor behåller berghällarnas råa yta medan sidorna blir skurna med precision och släpade. Dessa markörer placeras i knutpunkter där flera stigar möts eller byter riktning. Monoliterna får utgöra en del av landskapet samtidigt som de framstår som tydliga artefakter. De innehåller ingen egentlig design, enbart volym och materia.

Monoliterna knyter samman det vitt förgrenade nätet av stigar och leder vid Petterbodastråket och Gimmersta till en allt tydligare artikulerad rutt mot Alby Friluftsgård och vidare mot Tyresta. Vid varje, om än obetydlig, ankningspunkt runt exempelvis Petterbodastråket placeras en IL.1 eller IL.3 skylt med information och en mindre kartritning över rutten. När alla små stigar samlas, som bäckarna till en ström, på vägen ut mot Udby Gård och Alby uppstår knutpunkter där monoliter placeras. Ifall det behövs lämpligt förstärks dessa även med en HL.1 ledmarkering.

Vid huvudentrén och norr om Prästgården placeras informationsskyltar IS.2. Den nya sektionen av Sörmlandsleden och nätverket av stigar norr om huvudentrén markeras med HL.1 och HL.3 ledmarkeringar, HV.2 vägvisare samt monoliter i väsentliga knutpunkter. Nationalparksmarkör NM.1A placeras vid Nyforsvikens sydliga strand nära bronns sydliga ände.

1:2000
SITUATIONSPLAN

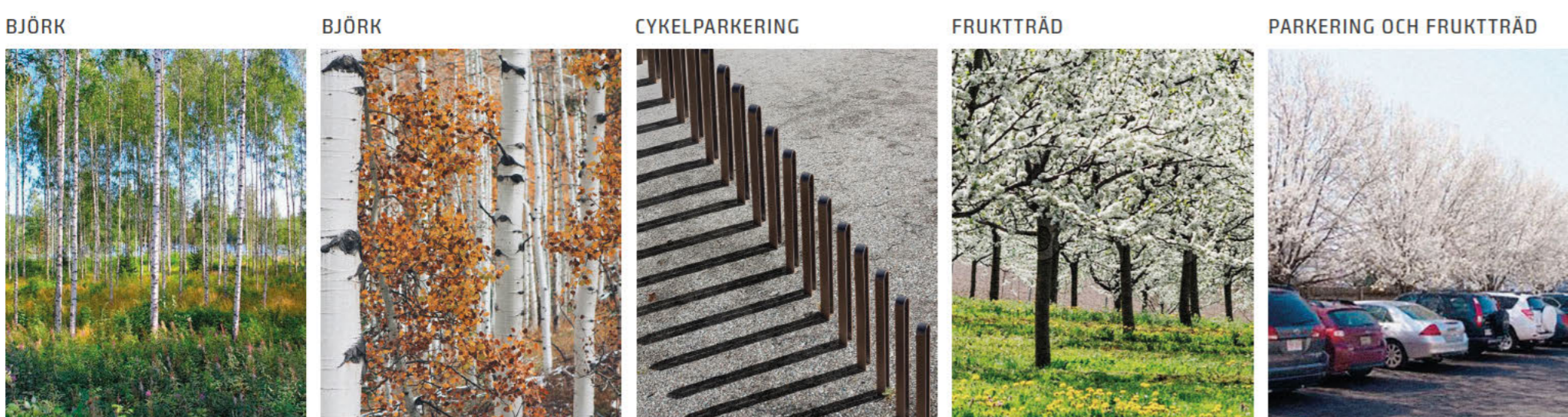

1:100 ELEVATION
BRO ANSLUTNING

HUVUDENTRÉN
ILLUSTRATIONSBILD, 1:100 (SEKTION D)

PLAN
PARKERING BJÖRK OCH GRÄS GRUS SKYL, IS.2 KANT STIG SKOG

BJÖRK BJÖRK CYKELPARKERING FRUKTTRE PARKERING OCH FRUKTTRE

1:500 SITUATIONSPLAN
LANDSKAP ÖSTER

Entré

Stället erbjuder ett förlöpp från ett gammalt kulturlandskap med fina, befintliga byggnader och moderna faciliteter av alla slag till ett allt mer dramatiskt och vilt landskap som till slut blir nationalpark. Att få besökarna att uppfatta och njuta detta förlöpp från entré och faciliteter till nationalpark är den arkitektoniska och landskapsarkitektoniska målsättningen. Bara så blir det okomplicerat, enkelt, ekonomiskt och hållbart.

Tanken om en glidande övergång från natur till kultur visar sig redan när man kommer till Alby. Vid huvudentrén från Mygdalsvägen åker man igenom skog och så småningom längs skogsbrynet till en glänta med en vidsträckt vy mot kulturlandskapet runt Alby Friluftsgård som förstärks genom att bussarna flyttas längre in, och döljs av skog.

Gläntan är temat för den stora och viktigaste parkeringen. Bilarna parkerar på grus, ordnat och organiserat i fickor och skiljs åt av väghällar med skogens egen undervegetation, gräs, sten och träd. Björkar är parkeringens karaktärgivande träd med björkens identitet, av ljus bark och lätta löv, träd som inte är så höga och som förmår att bilda övergången från den täta, höga urskogen till kulturlandskapet och som därigenom knyter an till områdets karaktär. Parkeringen under träden skall upplevas som mänsklig och välkomnande.

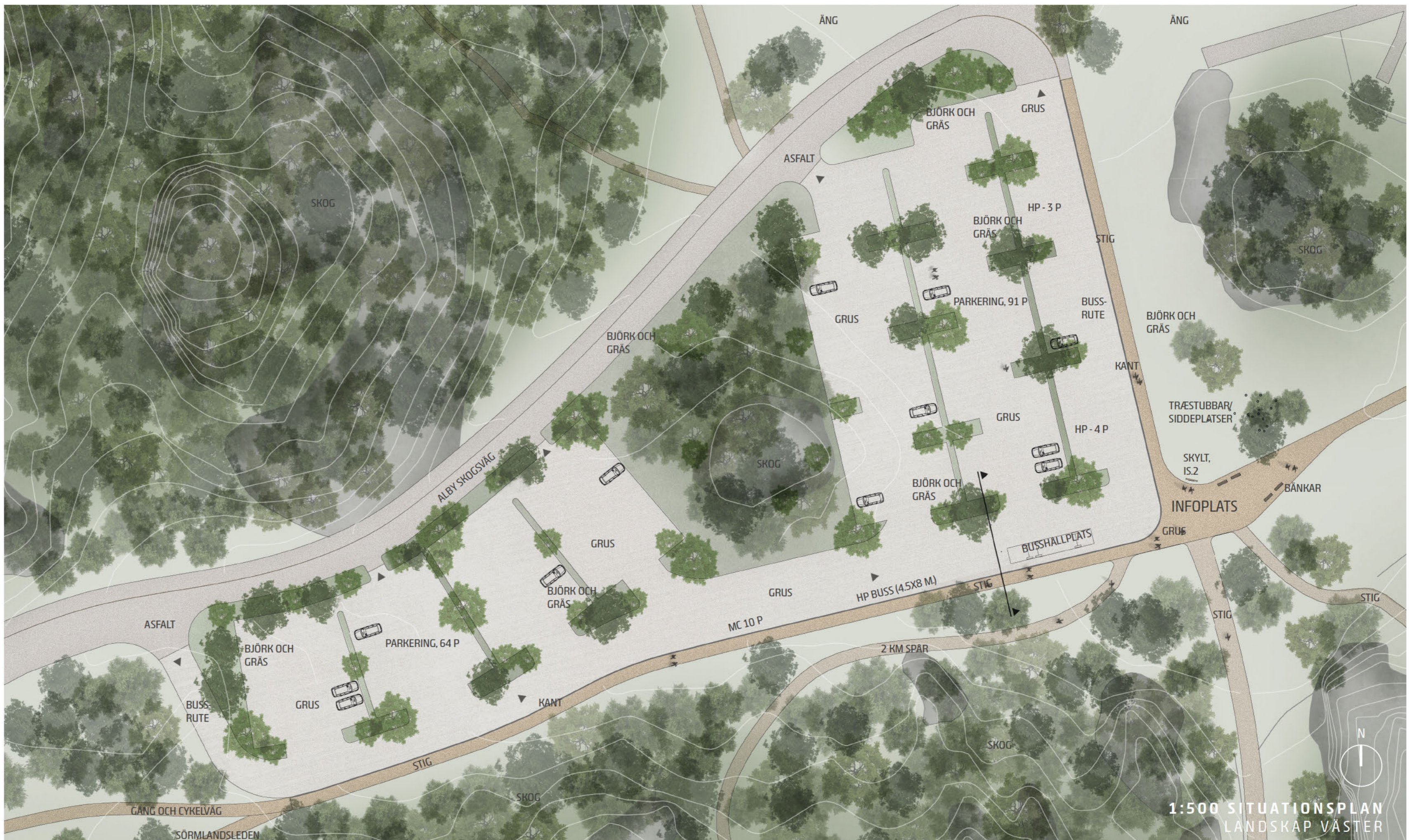
En kant skiljer parkeringen från stigen längs skogen. Denna upphöjning signalerar, att man har ankommit till Alby och leder besökaren fram till informationsplatsen som omgestaltas med en detaljering, material, färger och ytor som en nutida förtydning av Albys historiska karaktär.

Även parkeringen i öster, som är belägen bredvid bygget, ordnas och organiseras genom träd, parkeringsfickor och stenhällar. I anslutning till byggnationen är det naturligt att fruktträd, kulturväxter och låga stängsel av virke ger parkeringen identitet. Parkeringen mot väster utgörs av en glänta, i öster är den en trädgård.

Den upplevda hierarkin framträder både dag- och kvällstid, sommar och vinter. Under vintern, när träden står med nakna grenar, är det deras karaktäristiska siluetter mot himlen, som blir symbol- och stämningssättande.

Natur och kultur – och övergången mellan dem – utgör ledmotivet för landskapsbearbetningen i Alby. Motivet går att utnyttja i alla sammanhang där det finns behov av ytterligare faciliteter runt husen, detaljering av belysningen, gestaltningen av ny information eller något annat som ska formas i logisk och naturlig harmoni med helheten. Det är akta, vettigt och hållbart.

Social hållbarhet
Lösningarna stödjar bra tillgänglighet och möjlighet att orientera sig, och erbjuder upplevelser för alla oberoende av ålder, funktionshinder, ekonomi etc.

1:500 SITUATIONSPLAN
LANDSKAP VÄSTER

1:100 SEKTION
BRO OCH ANSLUTNING

Bro och teknik

Bron spänner från A till B, den kortaste och billigaste vägen, vilket även ger möjlighet att skapa den mest upplevelserika stigen på sydsidan av viken.

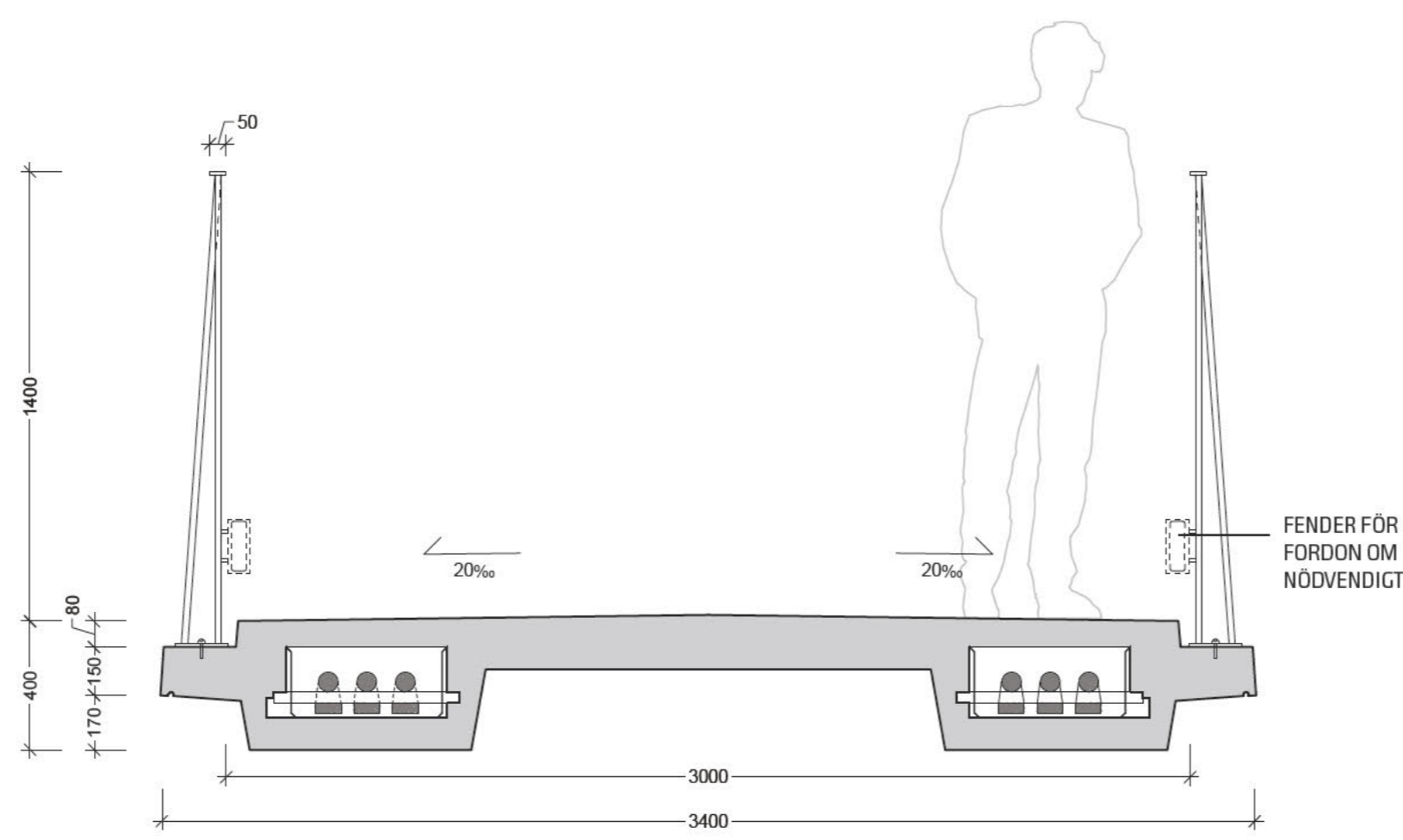
Tekniskt är det en stressed-ribbon bro av betongelement, upphängda i en förspänd stål kabel som fästes i klippan med fem stycken 15 meter djupa bergankare på vardera sida av viken. Betongelementen på drygt 1,5 meters längd seglas till platsen och spänns samman på vajrarna till en stabil och styv konstruktion. Intrycket är oerhört tunt och lätt, med en svagt hängande kurva över vattenytan.

Miljöpåverkan under byggtiden är reducerad genom att mycket av arbetet kan utföras snabbt och från vattensidan, hänsynfullt i förhållande till känsliga omgivningar. Bron har inga pelare i vattnet, inga bågar eller andra konstruktioner, utan enbart det som behövs – däck och räcket. Både konstruktionen och underhållet blir på detta sätt mycket ekonomiskt, liksom pårestningen på natur och fauna är så liten som möjlig. Hållbarheten ligger dessutom i en konstruktion med så lite materialförbrukning som möjligt, det enkla underhållet och ett förväntat långt liv.

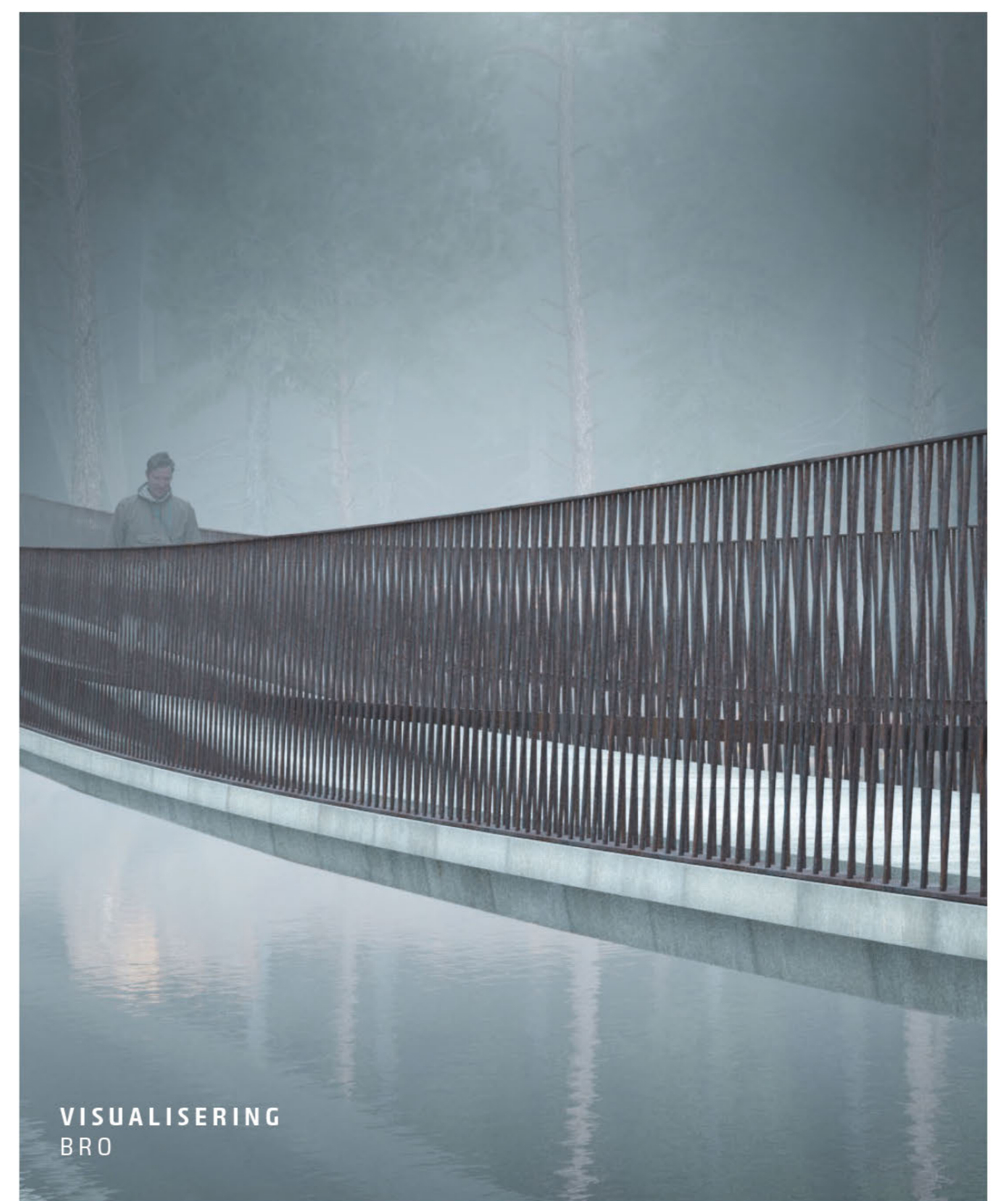
Räcket av brun corten-stål består av ståndare, alla av samma tjocklek. Styrka uppnås genom den förskjutna uppställningen. Dispositionen löser upp intrycket av ett traditionellt räcke.

Bron är lätt och elegant. Visuellt och tekniskt är det en bro som skonar vattenmiljön och upplevelsen av vattenytan mest möjligt.

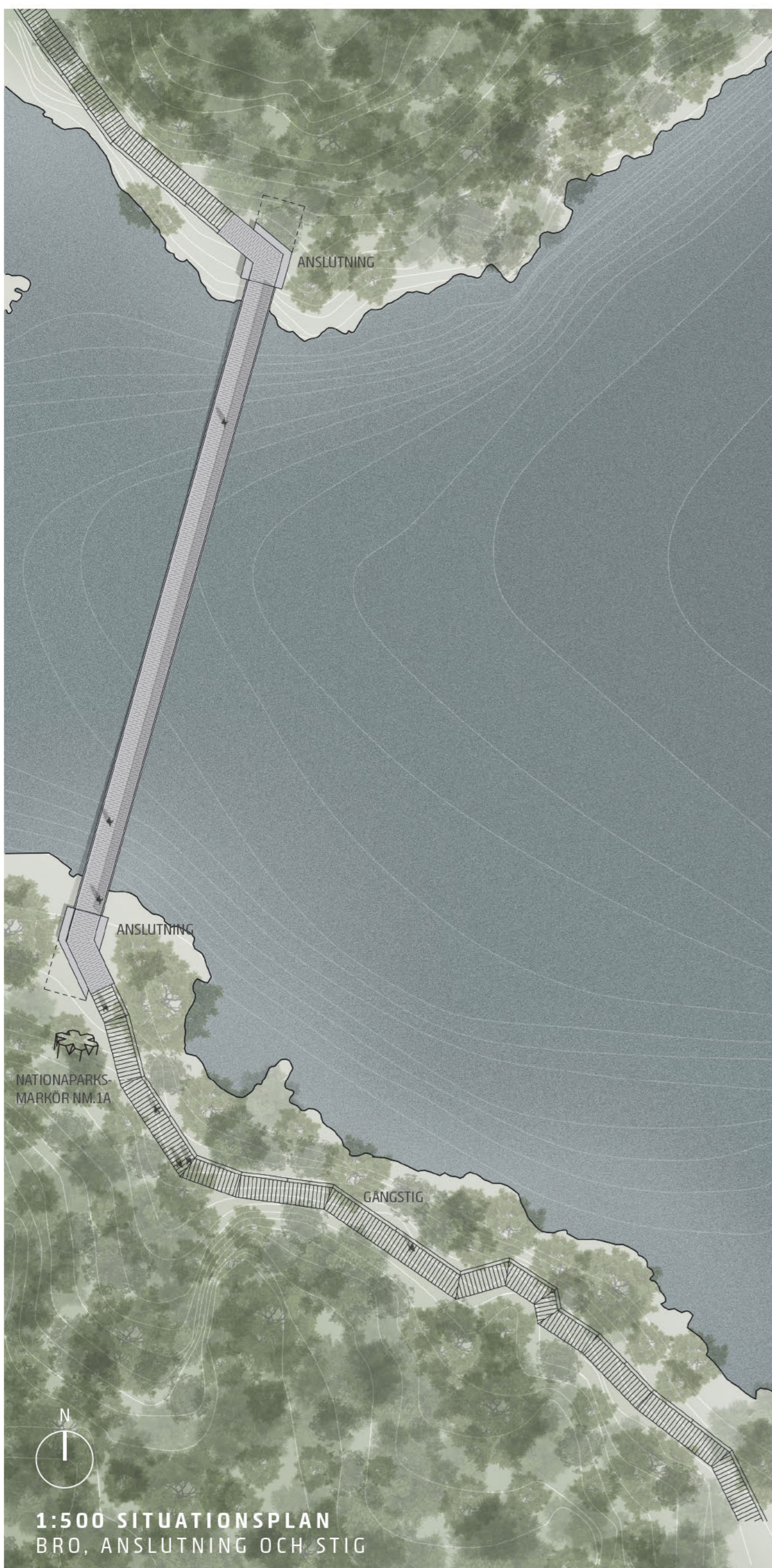
Fria höjden vid bronns båda anslutningar är drygt 2,5 m och drygt 1,5 m mitt under bron vid högsta vattenståndsnivå (+ 13,78). Brons formgivning medför att dess skugga på vattenytan varierar och att det går bra att ro eller paddla under den.

1:20 SEKTION
TEKNISKT SEKTION

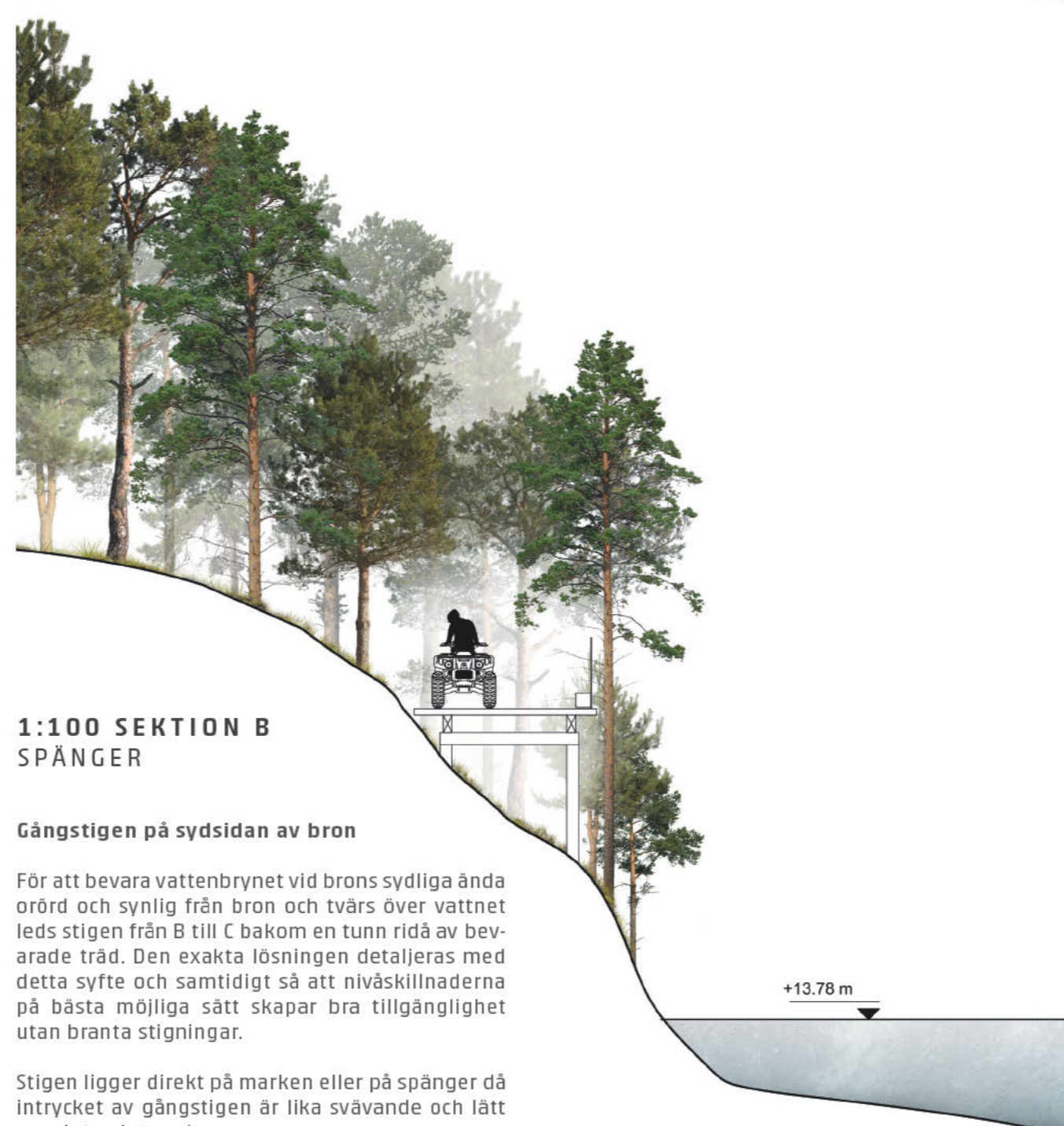
VISUALISERING
BRO

1:500 SITUATIONSPLAN
BRO, ANSLUTNING OCH STIG

1:100 SEKTION C
SPÅNGER

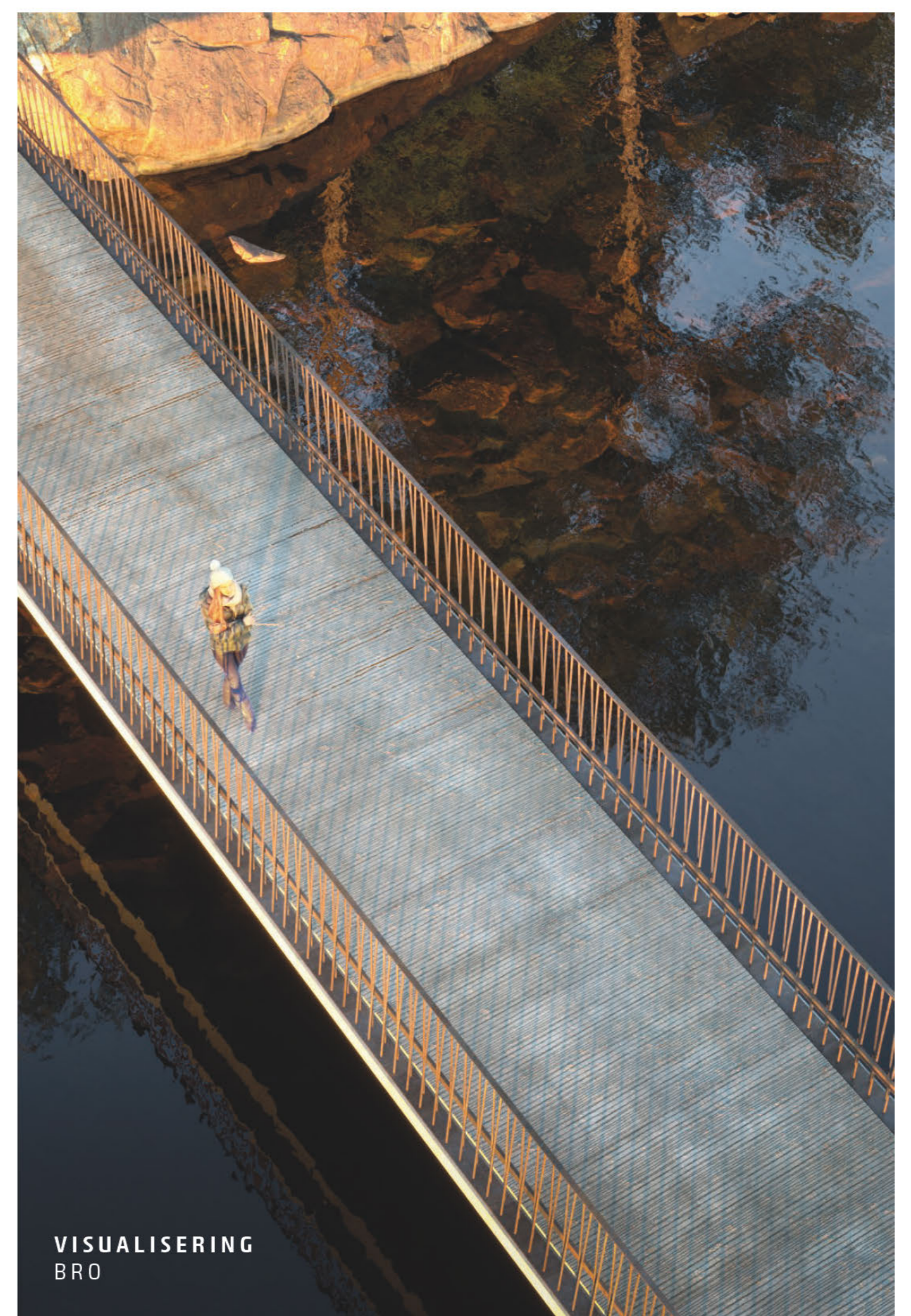

1:100 SEKTION B
SPÅNGER

Gångstigen på sydsidan av bron

För att bevara vattenbrynet vid bronns sydliga ända orörd och synlig från bron och tvärs över vattnet leds stigen från B till C bakom en tunn ridå av bevarade träd. Den exakta lösningen detaljeras med detta syfte och samtidigt så att nivåskillnaderna på bästa möjliga sätt skapar bra tillgänglighet utan branta stigningar.

Stigen ligger direkt på marken eller på spånger då intrycket av gångstigen är lika svävande och lätt som intrycket av bron.

VISUALISERING
BRO